

Feeder je univerzalno "oružje" podjednako učinkovito na slatkim i slanim vodama

Feederom do brudeta

ZANIMLJIV JE TAJ RIBOLOV S MORSKE OBALE, PA ČAK I ONDA AKO NE LOVITE BAŠ KRUPNE RIBE. SAMO NEKA NEMA PREVIŠE ZADJEVA I NEKA JE DOBAR ŠTAP U RUCI, PA MAKAR I FEEDER...

Kažem li da ribolov s morske obale zna biti itekako zanimljiv, neću reći ništa novo, baš kao ni da se može obavljati svim standardnim slatkovodnim priborom i sistemima, što znači da se može loviti na plovak, na "grunt", varaličariti, pa čak i mušičariti. Izbor tehnike je stvar afini-

teta i mogućnosti, a kako je po mom mišljenju feeder univerzalno "oružje" podjednako učinkovito na slatkim i slanim vodama, ove sam godine od ribolovnih štapova na ljetovanje ponio samo dva feedera različitih karakteristika, kako bi se mogao prilagoditi trenutnim uvjetima, odnosno terenu i vrstama riba koje mislim loviti.

Što sam sve ponio?

Premda mu ime govori da je primarno namijenjen ribolovu na rijekama, Brownin- gov King River dužine 4,5 m i težine bacanja do 200 g štap je kao izmišljen za izuzetno daleke izbačaje s morske obale i borbu sa snažnim ribama, poput npr. velikih orada, koje su trajna opsesija ve-

ćine priobalnih ribolovaca. Drugi štap je bio Bob Nudd Agressor, feeder iste tvrtke dugačak 3,9 m i težine bacanja do 100 g, koji sam namijenio nešto kraćim daljinama bacanja i sitnijoj ribi. Podrazumijeva se da svaki od tih štapova zahtijeva i korištenje nešto drugačijih sistema i najlona različitih debljina, pa sam tako jači štap upario s rolom Shimano Baitrunner 8010, dok je stara GT-jka 4000 činila idealan spoj s lakšim feederom. Osnovni najloni bili su mi Quantum Quattron Salsa u promjerima od 0,35 i 0,30 mm, a predvezi Godzilla 0,30 i 0,25 mm. Osim ovog primarnog pribora u torbi sam ponio i veću količinu olova razne težine, jakih vrtilica i čvrstih udica širokog luka. Sve sam

prilagodio lakšoj i težoj varijanti ribolova na dnu, pa sam tako za manje daljine predvidio okrugla klizna olova težine 30 i 40 g, dok su mi težu varijantu pokrivala olova s vrtlicom od 80, 100 i 120 g. Njih sam na najlon montirao pomoću "safety" kopče kakva se koristi u šaranskom ribolovu radi smanjenja mogućnosti petljanja pri bacanju na veće daljine, a da bi sistem ostao klizni između kopče i vrtlice stavljao sam gumenu perlu.

Zadjeva kao u priči

Ono što nisam predvidio, a trebao sam budući da sam dolazio na nepoznati teren, bila je mogućnost gubljenja iznimno velike količine sitnog pribora. U prvih nekoliko dana ostavio sam 70% olova i vrtilica kojima sam raspolagao, te većinu udica. Kud god bi se pomaknuo, kud god bi zabacio nailazio bih na dnu na kamene gromade ili ponegdje na gustu travu, pogotovo na većim udaljenostima. A kad god bi zabacio i poslije nekog vremena izvadio cijeli sistem, bio sam sretan. Ribolov s morske obale zna biti zanimljiv, kao što rekoh, ali ponekad i toliko frustrirajući da svaki normalan čovjek poželi odustati. Premda sam bio na rubu sloma, nisam odustao, ali sam jači štap i teže sisteme posve ostavio po strani i posvetio se pretraživanju doslovno uskog priobalnog područja. Napokon sam ispred jednog rta pronašao relativno čisti teren na daljini ne većoj od dvadesetak metara. Ostavljao bih i tu na dnu poneku udicu ili čitavi sistem, ali to je sada bilo u znatno manjoj količini. U lokalnoj prodavaonici ribolovnog pribora nabavio

sam dodatnih okruglih kliznih olova, i to još lakših, od 10 i 20 g, te udica Sasame Iseama veličine 6 i 8. Tu sam usput doznao i da se oradi ne trebam previše nadati, jer ovo nije baš njeno područje, ali da se sitnije kvalitetne ribe da uloviti. Onako, za dobar brudet. I krenuo sam u lov na brudet...

Sistem i mamci

Odabrao sam najfiniji vrh, onaj od jedne unce, a sistem složio od najlakšeg okruglog kliznog olova koje mi je držalo dno (nekada je to bilo 10 g, a nekada sam zbog valova i strujanja morao povećati i na 40 g), ispod olova gumena perlica da olovo ne udara po čvoru, pa mala, ali jaka vrtilica, i na kraju predvez promjera 0,25 mm dugačak tridesetak centimetara. Najveća klasika za ribolov

na dnu koju poznajem, ali uvijek učinkovita. Nikakva kemijanja s olovom dolje, predvezima sa strane, više udica... Feeder sam postavljao na lagani aluminijski tripod sa spužvastim držačem, kako bih ga čuvao od opakih stijena koje su me okruživale. A mamci? Kad god sam imao volaka, omnda komadić volka, ali i trakica smrznute lignje, rak samac, kozica, dagnja, obični priljepak... I krenulo me je. Što sam lovio? Uglavnom fratre, piceve i pirkke, ali naravno da nisam mogao pobjeći ni od ponekog špara, glavoča, pauka, a ulovio sam čak i malu hobotnicu. Fratri i picevi spadaju u porodicu ljuskavki (Sparidae) i tipični su stanovnici ovakvih predjela s tvrdim i kamenitim dnom, a tu se najčešće nalaze na dubini od svega nekoliko, pa do dvadesetak metara. I dok kapitalni fratri mogu težiti tek

Fratri, picevi i pirke - za brudet se uvijek da uloviti ribe

Brudet

Na mješavini maslinovog i suncokretovog ulja poprži 2 - 3 glavice sitno nasjeckanog crvenog luka. Kad se malo zažuti, dodati i 3 - 4 češnja sitno isjeckanog češnjaka. Nekoliko svježih rajčica oguliti (pošto ste ih prethodno nakratko uronili u vrelu vodu), narezati na kriške, baciti na luk i sve pirjati uz miješanje. Dodati i 2 - 3 lovorova lista, nekoliko zrna papra, krupne morske soli po volji, 2 - 3 dcl bijelog vina, malo mljevenog čilija (još bolje ljutu crvenu papričicu u komadu) i malo vode. Veću ribu izrezati na komade, a manju ostaviti cijelu, te staviti u posudu u kojoj se kuha. Što više vrsta ribe, to bolje. Doliti po potrebi vode da prekrije ribu i kad voda zavrije kuhati na laganoj vatri. Naknadno ne dodavati više vode, ne pokrivati posudu i ne miješati već samo povremeno protresti. Kuhati oko pola sata. Jednostavno, ali - to je to! Prilog po želji, a meni je najdraža palenta.

nešto preko kilograma, picevi mogu doseći dva i pol! Naravno, prosječni lovni primjerci znatno su manji, i oni veličine dlana već se smatraju pristojnim ulovom.

Kako grizu?

I pic i fratar mogu se loviti tijekom cijele godine, ali najuspješnije ipak u ovim ljetnim mjesecima. Obje vrste imaju za morske ribe relativno mala usta, pa je po mom mišljenju za primjerke prosječne veličine optimalna udica broj 8, mada sam ih lovio i na broj 6. Manje udice izbjegavao sam zbog druge sitne ribe, a s većima opet nikako dočekati da se griz razvije. Jer i fratar i pic znaju prvo isprobavati mamac laganim potezanjem, a tek onda uzeti ga u usta i krenuti, što se očituje jačim jednoličnim savijanjem osjetljivog vrha feedera. Zajednička karakteristika im je i kvalitetno i ukusno meso, koje dobro prije pečeno, ali još bolje u brudetu. Pirka pripada porodici vučica (Serranidae), nalazi se na otprilike istim dubinama kao picevi i fratri, mada je se za razliku od njih može naći na svim područjima neovisno o vrsti dna. Za razliku od prije spomenutih vrsta ima velika i proždrljiva usta kojima se baca na gotovo svaki ponuđeni mamac. Najveći primjerci pirke teže tek tridesetak dekagrama, lako ju je uloviti zbog izuzetne halapljivosti, ali meso joj je ukusno i brudet daje poseban "štih".